

Det er dér, vi skal kigge, hvis vi skal diskutere, om niveauet, som det er i dag, er tilstrækkelig højt. Vi skal ikke den anden vej rundt, som der lægges op til fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Når Det Radikale Venstre holder øje med niveauet for folkepensionen, som i dag er på godt 5.000 kr., som man sammenlagt har i folkepension og pensionstillæg i en kommune med en gennemsnitlig beskatning, mener Det Radikale Venstre så, at det er et rimeligt niveau?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Der er vel ingen tvivl om, at alle partier i det her Folketing potentielt kunne ønske sig, at det skulle være betydelig højere, men det er det niveau, som vi fra Folketingets side har fundet frem til er det rimelige niveau på nuværende tidspunkt, og det står Det Radikale Venstre selvfølgelig også bag.

Jette Gottlieb (EL):

Der er nogle, der mener, at folkepensionen er et led i et velfærdssystem, der begunstiger middelklassen på de svages bekostning. Det er der f.eks. en del unge fra De Radikale og fra Venstre og endda fra Socialdemokratiet der mener.

Det er noget vrøvl. I modsætning til pensionsopsparringen til de erhvervsaktive omfatter folkepensionen hele befolkningen, og det er en ret. Der behøves ingen særordninger for dem, der falder uden for på arbejdsmarkedet. Det gør der derimod mere og mere i et fremtidigt system, der baserer sig på private pensionsopsparringer – med al den ulighed og uretfærdighed, det fører med sig.

Arbejdsmarkedspensionen optjenes kun af løn. Er man arbejdsløs, er man syg, har man barselorlov eller børneorlov, så står taxameteret jo stille. Og det betyder naturligvis, at jo højere lønnen er i livsforløbet, jo større er pensionen. Det er der ikke noget nyt i. Klassesamfundet gælder jo også, når man er gammel. Er man fattig, lavtlønnet, mens man er i arbejde, og derfor heller ikke kan overskue at sikre sin pension, så bliver man også fattig som pensionist.

Det er i øvrigt oftest de lavtlønnede job, som giver den største nedslidning og dermed den tidligste udstødning fra arbejdsmarkedet, og

kvinder tjener generelt mindre end mænd og er erhvervsaktive i en kortere årrække end mænd.

Og tendensen går i retning af en endnu større afgrund mellem de ældres livsbetingelser, når vi ser bare 20-30 år frem. Jo mere vi fjerner os fra folkepensionen til fordel for mere eller mindre private, skattebegunstigede opsparringer, jo større omfordeling sker der fra de svage og ned i foret hos de velstillede, for det beløb, der indbetales på en kapitalpension, giver reelt et skattefradrag på 60 pct., fordi det er den sidste og dyreste del af indtægten, men der skal kun modsvares 40 pct., når pensionen udbetales.

Hvert eneste år mister staten skatteindtægter for op til 27 mia. kr. til private pensionsordninger, som ender i pensionskasserne. Det er faktisk så stort et beløb, at det kunne bruges til at udbetale en anstændig folkepension til alle og samtidig afvikle det meste af vores udlandsgæld. Det ligger os jo mægtig på sinde.

Der er store grupper på arbejdsmarkedet, der ikke er dækket af pensionsordninger. Nogle holdes ude af karensbestemmelser, der rammer især lønarbejdere, som tit ikke når at være et sted længe nok til, at indbetalingerne begynder for alvor. Nogle er ikke dækket ind, fordi de ikke har en overenskomst, selv om de har fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Og så kommer de arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagerne, førtidspensionisterne, husmødrene og folk under uddannelse osv.

Det var engang i midten af 1980'erne, at LO fremlagde en rapport om fremtidens pensionsystem, et system, der skulle basere sig på folkepension, ATP og arbejdsmarkedspension. Dengang forestillede man sig det gennemført ved lov, så det omfattede alle. I stedet for blev det lagt ud til arbejdsmarkedets parter, dog med det løfte, at det politiske system nok skulle sørge for, at restgruppen blev ordnet.

Nu er der gået 15 år, og hvornår lever regeringen så op til det løfte?

Der er jo mange forskellige muligheder for ordninger. Hvis man forestiller sig, som SiD, at man sparede 6,6 pct. af dagpengesatsen op for udstødte uden pensionsordning, ja, så ville det ifølge SiD's egne beregninger koste staten 2,4 mia. kr. om året. De penge skal selvfølgelig hentes ind via skatterne. Men hvad er forskellen på at betale mere i skat eller at blive pålagt tvangsmæssigt større bidrag til pensionen?

Enhedslisten har aldrig lagt skjul på, at den eneste løsning er en høj fast folkepension frem for dette virvar af mismask, der kun sikrer, at